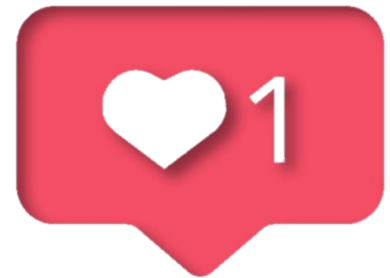

El més important, les tres grans veritats que tots necessitem escoltar sempre!

El papa Francesc, en el capítol 4rt de la *Christus Vivit*, es dirigeix als joves anunciant-los *el més important, les tres grans veritats que tots necessitem escoltar sempre* (nº 111). Diem que els joves s'han distanciat de l'Església, però la veritat és que, la gran majoria dels joves d'avui, ni tan sols han tingut un primer acostament previ. Per això, avui té tanta importància el primer anunci, en el qual hi trobem contingudes aquestes tres grans veritats que ens descriu el Papa Francesc:

- 1) «Déu t' estima». No en dubtis mai, més enllà del que et passi en la vida. En qualsevol circumstància, ets infinitament estimat (nº 112).
- 2) Que Crist, per amor, es va lliurar fins al final per salvar-te. Deixa't salvar, perquè els qui es deixen salvar per Ell són alliberats del pecat, de la tristesa, del buit interior, de l'aïllament (nº 119).
- 3) Crist viu! Cal tornar-ho a recordar sovint, perquè correm el risc de prendre Jesucrist només com un bon exemple del passat. Si Ell viu, llavors sí que podrà ser present en la teva vida, en cada moment, per omplir-lo de llum (nº 124 – 125).

Transmetre aquest primer anunci és el gran objectiu avui de la pastoral juvenil, que no es tracta tant de mètodes, com de mirades. Una mirada vers els joves d'acolliment i d'acceptació, d'estimació sincera. Ja els mateixos textos dels Evangelis que relacionen expressament a Jesús amb joves, ressalten sobretot l'abraçada i la mirada: Jesús va mirar el jove ric, i «el va estimar» (Mc 10,21).

D'alguna manera, és el que hi ha darrere de cada “m'agrada” i de cada “like” de les xarxes socials. Són joves que necessiten que algú els digui “m'importes”, “m'agrades”.

És aquest el nucli de la pastoral juvenil. De fet, la pastoral és fer que l'altre se senti estimat per Déu. La seva finalitat principal és l'encontre amb Jesucrist, pel que pot suposar en les seves vides. En el context d'avui no ens és fàcil que els joves facin el salt a la fe, però no podem renunciar a l'anunci explícit de Jesucrist, ja que el tresor que portem i volem compartir amb ells no és altre sinó Ell.

Voler que el jove arribi a descobrir que Jesús realment viu i ens omple de vida. Que és necessari per a ells i pel nostre món, que voldrien que fos millor. Els joves, més que sentir paraules o discursos, necessiten tenir a prop seua persones que siguin per a ells testimonis creïbles, que els ajudin a descobrir una nova manera de ser i de relacionar-se, a aprofundir en la seva pròpia vida i en la realitat que els envolta.

Per això, també és necessari que visquin la dimensió comunitària eclesial, en una societat tan individualista com la nostra. A més, sense l'experiència i la vivència de la fe dins d'una comunitat de referència, en la qual senten que hi pertanyen, que hi són reconeguts, no hi pot haver un veritable procés evangelitzador. També, a través d'ella, podrà anar calant en ells el que és la salvació: estimar, donar-se, compartir, és el que ens fa sentir-nos vius de debò. El que, en diem, ser feliços.